

ler ikke sat nogen Begrændsning med Hensyn til Redskaberne, idet man virkelig benytter, hvilke Redskaber man vil. Naar det af det ærede Medlem her lige overfor, det ærede Medlem for Præsts Amts 3die Valgkreds (Leth), er blevet oplyst med Hensyn til Malefiskeriet i Roskilde Fjord, at det i en væsentlig Grad er aftaget i visse Aar, saa kan det ogsaa være foraarsaget derved, at man, saa vidt jeg veed, baade i Roskilde Fjord og andre Steder bruger Redskaber, som ikke bruges og ikke maa bruges i Limfjorden, fordi de ere for smaamaaske, og derfor tage baade Fiskeynglen og Altting med op, hvorved Fiskeriet absolut maa lide meget. Det forekommer mig derfor, at, naar man vil indskrænke sig til at indføre de samme Bestemmelser for Fiskevedfiskernes Bestaaenhed, som man har indført for Limfjordsfiskeriet, saa bør man ikke for Dieblisset gaa videre. Jeg mener saaledes, at selv om man ikke til Malefiskeriet vil bruge de saakaldte Under- og Smurrenaad, som drages til Vaad, skulde de almindelige Puls- og Bøtvaad, som i Virkeligheden ere staaende Redskaber, hvor Vaaden drages til Vaad, være tilladte; thi de ødelægge ikke Fjordbunden eller Fiske, men ere dog gode Redskaber, og jeg tror, at vilde man forbyde dette, forbyd man med det Samme det mest lønnende Fiskeri. Alle de øvrige Fiskemaader kunne være gode nok, dels som Behagelighed for de Folk, der bo i Nærheden af Fiskepladsen, og dels for dem, som til Nød kunne friste Livet derved, men et egentlig lønnende Fiskeri kan ikke drives, uden naar det drives med virkelig Vaad. Jeg kan heller ikke være enig med, hvad der er udtalt af det ærede Medlem for Københavns Amts 5te Valgkreds (Holtz), at det egentlig er de Nige, som drive dette Vaadfiskeri. Det er langt fra saaledes; oprindeligt er det lige saa fattige Fiskere, som have drevet Vaadfiskeriet, som de Fiskere, der bo ved Fjordene omkring paa Sjælland, men de have maaske ved at benytte dette Redskab arbejdet sig op til en vis Velstand. Nige ere de ikke; det er Folk, som udelukkende beskæftige sig med Fiskeri, og som ere dragne herover for at fiske. Jeg kan heller ikke billige, at man vil afslukke de forskellige Fiskevande for den omboende Befolkning. Jeg finder det fuldstændig rigtigt, som det allerede er omtalt i Begyndelsen af Lovforslaget, at de forskellige Fiskevande bør benyttes af Landets forskellige Borgere, der have Lyst og Evne til at ville benytte dem og ville ernære sig paa denne Maade. Det forekommer mig ogsaa at stemme mere med de friere Begreber, man nu har om Næring, end at gjøre de vedkommende Fiskevande til et Slags Domæne for de Nærboende. Desuden vilde man ogsaa derved virke hæmmende paa Udviklingen af Fiskeriet, idet den Virksomhed, der nu kan foregaa ved, at Fiskere fra forskellige Egne komme sammen og fiske paa de forskellige Bunde, giver en bedre Erfaring, idet de lære hin-

andens Fiskemaader og de forskellige Redskaber at kende. Dette vil man hæmme ved at begrænse Enhver til sit eget Omraade, og jeg skulde tage meget feil, om det ikke er den Omstændighed, at det er jydsk Fiskeri, som ere dragne over til Nerne for at fiske, som har gjort, at man her er kommet videre i Fiskeriet, end man tidligere var. Det vilde ogsaa se høist besynderligt ud, hvis man f. Ex. fuldstændig forbød Malefiskeri ved Vaad, som efter min Mening er det mest lønnende Fiskeri, i alle Fjorde undtagen i Limfjorden; thi saa vilde selvsølgelig de Fiskere, som nu engang have skaffet sig disse Vaad, og som have lært den fordelagtige Benyttelse af dem at kende, blive nødt til at drage over til Limfjorden for at fiske. Dette vilde paa en Maade være et Indgreb i Limfjordsfiskernes Net, idet der jo derved vilde komme en hel Mængde flere Fiskere end de, der bo i Nærheden af Fjorden, men det vilde desuden være et Tab for de andre, at de skulde rejse flere Mil for at gjøre den Fangst, der kunde have udføres der, hvis de havde Lov til at benytte det Redskab, som ene kan benyttes med Fordel. Det forekommer mig ogsaa, at Kommissionen i det Hele har viist en særegen Omhed overfor Fiskerne omkring de andre Fjorde fremfor Limfjordsfiskerne, thi der er ikke nævnt et Ord om Østersfiskeriet i Limfjorden, skjøndt det er et meget betydeligt Fiskeri, som ogsaa gjør Skade paa Fiskeynglen; men, som sagt, det nævner man ikke et Ord om. Den forrige Fiskerikonulent havde, som det allerede er antyd af det ærede Medlem her lige overfor (Leth), en anden Opfattelse af forskellige Forhold ved Fiskeriet end den nuværende. Han opmuntrede Fiskerne fra Limfjorden til med deres Redskaber at rejse baade til Fyen og Sjælland tilbølgelig endog med Statsunderstøttelse, ikke alene fordi han vidste, at deres Redskaber vare langt bedre end de her brugelige, men ogsaa fordi han fandt, at de vare meget dygtige Fiskere, og ønskede, at de skulde prøve deres Redskaber herover for at lære Fiskerne her at bruge en Fiskemaade, som virkelig maatte vise sig at være mere lønnende end den hidtil anvendte. Det var imidlertid ganske naturligt, at der især i Begyndelsen maatte rejse sig en stærk Opinion imod saadanne Fiskere af de stedlige Fiskere, fordi de paa en Maade maatte anse det for et Indgreb i deres Næring. Det er jo ikke noget Nyt, thi man vil ved at læse Kommissionens Betænkning se, at der allerede for halvserde hundrede Aar siden blev reist den samme Opinion imod Pulsvaadfiskeriet i Limfjorden. Det blev dengang, nemlig i 1515 af Christian den Anden strengt forbudt at drive Pulsvaadfiskeri i Limfjorden; men man fandt snart, at det var et uheldigt Forbud, og det blev derfor atter hævet. Dette Pulsvaadfiskeri har saaledes i denne længe været kendt og benyttet i Limfjorden med større og mindre Indskrænkninger -- i de senere Aar har